

Süni és a Télapó sapkája

Jeges téli szél verte ki Süni szeméből az álmot,
És ráadásul szertefújta a levelekből készült álmot.
A nagy hideg csak nem hagyta, vacogtatta pici Sünit,
Aki látta, hogy az égből valami épp felé sűvít...

És BUMM!

Pont az orra elé pottyant, csak úgy fröccsent fel a hó!
Egy csomag volt, rajta cetli, azon címzett s feladó.
Ha már a szél ilyet hozott, pici Süni nem habozott,
És ahol állt, pont ott, a csomagot kibontotta,
És meglátta, amiről már ábrándozott oly sokat:
Pici, piros sünisapkát, meleget és bolyhosat.
Fel is tette a helyére, egyenesen a fejére.
Húzta hátra és előre, de nem állt jól egyelőre.
Húzta jobbra, vont balra, próbálgatta erre-arra
De bárhogya is nyújtogatta, nem ment fel a kobakra,
Mert a tüskéken fennakadt. Túl nehéz volt a feladat.
Mindeközben a kis sapka kinyúlt majdnem fél araszra,
És még ha fel is ment volna, nagy lett volna a sünmalacra.

Hogy a fejére felhúzza, pici Süni erről letett,
De ahogy a sapkát nézte, a látvány szült egy ötletet.
Becsomagolta a sapkát, átkötötte a szalaggal,
Címkéből kicsit levett, és ellátta új szavakkal.

Majd szaporán szedve lábát ment a Nyuszi háza felé,
És a takaros csomagot letette az ajtó elé.

Süvöltött az északi szél, szakadt a hó, de mennyire!

Pici Süni eltöprengett, merre is kéne mennie.

- Ej-ej, tán el sem indulok, ha tudom, hogy így havazik.

De Nyuszinak jó lesz a sapka, hordhatja egész tavaszig.

- Micsoda zima! - mondta Nyuszi, és hazaérve lerázta tappancsáról a havat,

Amikor a szeme a csomagon megakadt.

- Ez meg mi? - rikkantott örömmel, és gyorsan kibontotta.

- Bojtos sapka! - lelkesedett. És én kaptam kimondottan!

Nyuszi felvette a sapkát, de hová tegye a füleket?

Tette be is, vette ki is - így is, úgy is felakadt,

Két ily hosszú tapsifüllel bonyolult a feladat.

Addig húzta, addig vont, míg egészen kinyújtotta.

A sapka így már túl nagy lett, úgyhogy aztán Nyuszi fogta...

... visszatette rá a papírt, a cetlire valamit írt,

S szaladt meglelni a borzot, nyomában a hó csak porzott!

A borzas Borz megborzongott ezen a zimankós éjjelen,

Amikor Nyuszi rárikoltott: - Itt van a karácsony, éljen!

A Borz megborzongott: - Hát ez meg mi? Kié az a kaján kép ott?
 - Boldog karácsonyt! – szólt a Nyuszi, s átadta az ajándékot.
 - Ajándékot hoztál? Nekem?- szólott a Borz szemérmesen.
 Mire Nyuszi így rikkantott: - Ahogy mondod! Személyesen!
 Borz felhúzta a sapkát a fölső felére, pontosabban a fejére és a fülére.
 - De szép! – derült fel a kedve a tükörben nézegetve.
 - Jól áll neked, kimondottan. - Tessék, Nyuszi? Nem hallottam.
 - Ebben menjél ki a bálba! - felelt Nyuszi kiabálva.
 - Hogy mondod? - ordított a Borz, de válasz nem volt,
 Mert ezalatt Nyuszi koma egyet gondolt, fogta magát, elszaladt.
 - Ejnye, ebben a sapkában nem hallok egy mukkot se,
 Pedig sokat fáradt valaki, hogy ilyen szépen megkösse.
 A Borz visszacsomagolta, rátette a szalagot,
 A cetlivel nem vesződött, a Rókához ballagott.
 Amikor meglelte, így szólt hozzá: - Tessék, Róka barátom
 Ajándékot hoztam neked, mert itt van a karácsony!
 - Karácsony? - nézett a Róka, s zavarában hebegett.
 Bizony! - és a Borz már ment is. - Kellemes ünnepeket!
 Róka a sapkát kézbe vette, forgatta és nézegette.
 - Hát én ezzel mihez kezdjek?... - Hanem aztán gondolt egyet.
 A fülének két lyukat csinált, és sapkában útjára indult a téli éjszakában.
 Lenn hómező, fenn a fényes, sima hold, a Róka egy apró nyomot szimatolt.
 Követte, mert vonzotta a jó falat, mígnem talált valamit a hó alatt.
 A Róka csak ásott, ásott, gémberedett már a lába,
 Amikor a jéggé fagyott pici Sünit megtalálta.
 - Szegény jószág!- szólt a Róka, a sapkába bugyolálta,
 És már szaladt is Nyuszihoz, földet alig ért a lába.
 Nyuszinál épp folyt a lakoma, amikor betoppant Róka koma.
 - A hó alatt mit találtam? - A sapkát nézték mind a hárman.
 A Borz így szólt: - Egy sün? Szegény! Mit csinált kint a kislegény?
 - Hiszen ő a jó barátom! - és Nyuszi a sünre mutatott.
 - Biztos a nagy hóesésben nem lelte a hazautat.
 Pici Süni kicsit felébredt, ahogy tartotta a Róka
 - Köszönöm, hogy betettetek egy jó meleg takaróba.
 A három barát egyre gondolt, de mondani egy sem akarta
 Nyuszi vigyorgott, Borz hümmögött, Róka a fejét vakarta
 Aztán a Borz fogta magát, és úgy döntött, végül csak szól:
 Hiszen ez a remek sapka Sünire éppen passzol!
 Majd mind a három jó barát azt súgta a sün fülébe:
 „Köszönjük az ajándékot. Boldog karácsonyt, Sünike!”
 De Süni nem hallotta, folytatódott téli álma.
 Mélyen aludt, bepólyálva a Télapó sapkájába.